

uheldigt, selv bortset fra det Spørgsmaal, om den reelt set er rigtig. Jeg tror derfor, det materielt er rigtigt, at man nu undlader at genoplive Nævnene udenfor København. Men jeg tror ogsaa af en anden Grund, det er rigtigt, thi man bliver derved paa den Linie, som er draget ved de seneste Boliglove. Tanken i disse, som jo er ganske tydelig udtalt, er, at man er begyndt paa en Afvikling og er ved at vende tilbage til normale Forhold. Man har haft Nævnene, men nu vil man søge at vende tilbage til vor Lovgivnings almindelige Grundsætning, og som et Mellemtrin mellem Nævnenes Virksomhed og den almindelige formueretlige Frihed opstiller man da de kommunale Kontrolforanstaltninger. Det er derfor i Overensstemmelse med de Tanker, der ligger til Grund for de tidligere Love, naar man nu ophæver Nævnene udenfor København, hvoraf jo følger, at de kommunale Kontrolforanstaltninger træder i Stedet. Man bliver paa den Linie, som tidligere er indslaaet, og det anser jeg for rigtigt, idet Offentligheden derigennem faar det Indtryk, at man ogsaa fra Rigsdagens Side anser Boliglovgivningen for noget ekstraordinært, der ikke skal opretholdes i længere Tid end nødvendigt og ikke i større Omfang end nødvendigt. Man vil, naar det lader sig gøre, uden at berettigede Interesser derved kommer til at lide, vende tilbage til de Synspunkter, der i øvrigt behersker vor formueretlige Ordning.

Ved Siden af det Ændringsforslag, som jeg nu har omtalt, Ændringsforslag Nr. 2, der altsaa har reel Betydning, findes der under Nr. 1 et andet Ændringsforslag, stillet af den højtærede Indenrigsminister med Tilslutning af Udvalget. Men dette Ændringsforslag er rent formelt. Saaledes som Lovforslaget oprindelig var affattet, forlangtes det nemlig af Kommunalbestyrelserne, at de paa et vist Omraade, nemlig hvor der var Spørgsmaal om Forlængelse af Fremlejetilladelser, skulde træffe deres Afgørelser inden den 1. Juni 1924. Det lader sig jo af gode Grunde ikke længere gøre at paalægge Kommunalbestyrelserne dette, og den paa-gældende Frist foreslaas derfor forlænget til den 1. Juli. Dette og ikke andet gaar Ændringsforslag Nr. 1 ud paa.

Jeg skal hermed paa Flertallets Vegne tillade mig at anbefale først Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 og derefter til sin Tid det saaledes ændrede Lovforslag i dets Helhed til Vedtagelse.

J. Chr. Møller: Det af den ærede Ordfører (Godskesen) stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde. Det opretholder det bestaaende og betegner, hvad der ogsaa var Forudsætningen, da Ændringer til Boligloven sidst blev vedtaget, at det er en Afviklingslov. Netop fordi det var en Afviklingslov, blev Kontrolbestemmelserne indført som et Overgangsled, men det var sikkert ikke fra nogen Side Meningen, at disse Kontrolbestemmelser skulde opretholdes over et længere Tidsrum, end det den Gang blev bestemt. Derfor har jeg ogsaa i Udvalget stillet et Ændringsforslag, der vilde bevirke, at Kontrolbestemmelserne ophørte fra den 1. Maj 1925, men da jeg ikke kunde finde tilstrækkelig Tilslutning til dette mit Forslag, har jeg taget det tilbage. Imidlertid vilde jeg, naar Loven skal gælde for en længere Periode, foretrække Nævnene. Jeg tør ikke paaataa, at Huslejenævnene altid har virket paa den allerbedste Maade, men Forholdet er dog saaledes, at baade Lejernes og Ejernes Interesser er repræsenteret i disse Nævn. Hvor Kontrolbestemmelserne gælder, og det saaledes er Byraadet alene, der skal træffe Afgørelsen med Hensyn til de forskellige Opfattelser, der altid vil være mellem Ejer og Lejer, vil der ret ofte blive truffet en noget ensidig Afgørelse. Kontrolbestemmelserne kan bruges som midlertidige Afviklingsbestemmelser, men som gældende for et længere Tidsrum duer de efter min Mening ikke. At Kontrolbestemmelserne forudsætter en midlertidig Ordning, ligger deri, at medens der f. Eks. i en større By er 3 Nævn, der skal varetage Ejeres og Lejeres forskelligartede Interesser, saa skal, hvor Kontrolbestemmelserne gælder, et enkelt Udvalg gøre Indstilling til Byraadet. Saa længe der var Tale om, at Kontrolbestemmelserne kun skulde gælde et enkelt Aar, kunde man regne med i al Almindelighed, at der kun vilde indgaa ret faa Besværinger, idet saavel Ejere som Lejere vilde sige som saa, at naar der kun var saa kort Tid tilbage, inden man skulde vende tilbage til det frie Forhold, som jo er det naturligste, saa vilde man undlade at indsende Forespørgsler og Besværinger, som under andre Forhold vilde være fremkommet. Som Overgangsbestemmelser mener jeg altsaa, at Kontrolbestemmelserne er heldige, men naar de skal gælde over et længere Tidsrum, som i dette Tilfælde over 2 Aar, mener jeg, at de er uheldige, og det vil sikkert ogsaa vise sig i Praksis. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg saa